

Lietas arhīva Nr. CA-0605-20/36
[ECLI:LV:RAT:2020:0512.C68285919.8.S](#)

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Rīgā 2020.gada 12.maijā

Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģija šādā sastāvā:
tiesas sēdes priekšsēdētāja tiesnese Mairita Šķendere,
tiesnese Inese Strelča
un tiesnesis Mārtiņš Sviķis,

rakstveida procesā izskatīja civillietu/pers. D/ prasību pret SIA "Cityparks Latvija" par līgumsoda atcelšanu, samaksātā līgumsoda un morālā kaitējuma atlīdzības piedziņu sakarā ar SIA "Cityparks Latvija" apelācijas sūdzību par Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesas 2019.gada 15.oktobra spriedumu.

Aprakstošā daļa

[1] 2019.gada 5.februārī/pers. D/ vērsās tiesā ar prasības pieteikumu pret SIA "Cityparks Latvija" par piemērotā līgumsoda atcelšanu, samaksātā līgumsoda un morālā kaitējuma atlīdzības piedziņu, kurā saskaņā ar pieteikuma papildinājumiem, pamatojoties uz Patērētāju aizsardzības likuma 6.panta astoto daļu, Civillikuma 1716., 1635.pantu, lūgts: atcelt un atmaksāt atbildētājas prasītājai piemēroto līgumsodu 35 EUR apmērā un piedzīt no atbildētājas prasītājas labā morālā kaitējuma atlīdzību 35 EUR apmērā.

Prasības pieteikums un tā precizējumi daļā par piemērotā līgumsoda atcelšanu un atmaksu pamatoti ar šādiem argumentiem.

[1.1] Prasītāja 2018.gada 11.decembrī laikā no plkst.11:40 līdz plkst.11:58 novietoja savu automašīnu atbildētājas apsaimniekotajā autostāvvietā Vienības gatvē 113, Rīgā, neizpildot informācijas standā norādītās autostāvvietas lietošanas noteikumu prasības, kā rezultātā atbildētāja piemēroja prasītājai līgumsodu 35 EUR apmērā.

[1.2] Piemērotais līgumsods uzskatāms par netaisnīgu, neatbilstošu godīgai darījumu praksei un nesamērīgu prasītājas pieļautajam autostāvvietas lietošanas noteikumu pārkāpumam.

[2] Ar Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesas 2019.gada 15.oktobra spriedumu atcelts atbildētājas prasītājai piemērotais līgumsods 35 EUR apmērā un no atbildētājas prasītājas labā piedzīts samaksātais līgumsods 35 EUR apmērā, bet prasība daļā par morālā kaitējuma atlīdzības piedziņu noraidīta.

Spriedums prasības apmierinātajā daļā pamatots ar šādiem argumentiem.

[2.1] 2018.gada 11.decembrī atbildētāja, pamatojoties uz Autostāvvietas lietošanas noteikumu 6.punkta noteikumiem, piemēroja prasītājai līgumsodu 35 EUR apmērā par to, ka, izmantojot atbildētājas uzturēto stāvvietu Vienības gatvē 113, Rīgā, prasītāja pieļāva autostāvvietas lietošanas noteikumu pārkāpumu, proti, stāvvietā novietotajam prasītājas transportlīdzeklim nebija norādīts autostāvvietas lietošanas laika sākums. Prasītāja līgumsodu ir nomaksājusi.

[2.2] Lietā nav strīda, ka prasītāja Patērētāju tiesību aizsardzības likuma 1.panta izpratnē ir atzīstama par patērētāju, bet atbildētāja par pakalpojuma sniedzēju. Tādējādi izskatāmajā lietā piemērojams Patērētāju tiesību aizsardzības likums, kas patērētāju tiesību regulējuma jomā uzskatāms par speciālo likumu attiecībā pret Civillikumu.

Izšķirot strīdu atbilstoši Patērētāju tiesību aizsardzības likuma normām, ir būtiski, vai līguma noteikums, uz kura pamata tika prasīts un samaksāts līgumsods, ir vai nav netaisnīgs, jo netaisnīga līguma noteikuma gadījumā attiecīgais līguma noteikums nevar tikt piemērots, tas ir, uz tā pamata nevar tikt piespriests līgumsods.

Ievērojot Patērētāju tiesību aizsardzības likuma 6.panta vienpadsmito daļu, tiesai ir pienākums izvērtēt līguma, kas noslēgts ar patērētāju, noteikumu atbilstību labticīguma prasībām un tos nepiemērot, ja šādi noteikumi ir netaisnīgi no patērētāju tiesību viedokļa (skat. *Augstākās tiesas Senāta 2015.gada 20.februāra spriedumu lietā Nr.SK-19/2015; 2016.gada 30.decembra spriedumu lietā Nr.SK-459/2016; 2017.gada 31.janvāra spriedumu lietā Nr.SK-99/2017; 2017.gada 30.novembra spriedumu lietā Nr.SK-313/2017*).

Saskaņā ar Patērētāju tiesību aizsardzības likuma 6.panta trešās daļas 4.punktu par netaisnīgiem līguma noteikumiem uzskatāmi noteikumi, kas uzliek patērētājam, kurš neizpilda vai nepienācīgi izpilda līgumsaistības, neproporcionāli lielu līgumsodu vai citu kompensāciju par līgumsaistību neizpildi vai nepienācīgu izpildi salīdzinājumā ar līgumsaistību neizpildīšanas vai nepienācīgas izpildīšanas radīto zaudējumu, vai ņemot vērā citus apstākļus.

[2.3] Izvērtējot Autostāvvietas lietošanas noteikumu 6.punkta noteikumus, pamatojoties uz kuriem prasītājai piemērots līgumsods 35 EUR apmērā, konstatējami tādi apstākļi, kas rada pamatu atbildētājas piemērotā Autostāvvietas lietošanas noteikumu 6.punkta atzīšanai par netaisnīgu, proti, piemērotais līgumsods ir neproporcionāli liels salīdzinājumā ar prasītājas pieļauto pārkāpumu. Piemērotais līgumsods atceļams un par labu prasītājai no atbildētājas piedzenama samaksātā līgumsoda summa šādu apsvērumu dēļ.

[2.3.1] 2018.gada 11.decembrī prasītāja laikā no plkst.11:40 līdz plkst.11:58 bija novietojusi savu automašīnu atbildētājas apsaimniekotajā autostāvvietā Vienības gatvē 113, Rīgā, neizpildot informācijas standā norādītās autostāvvietas lietošanas noteikumu prasības, proti, stāvvietā novietotajam transportlīdzeklim nebija norādīts laiks, kurā uzsākta autostāvvietas lietošana, kā to reglamentēja noteikumu 4.punkts.

No lietas materiāliem izriet un lietā nav strīda par to, ka autostāvvietas izmantošana tirdzniecības centra klientiem zināmu laika periodu (līdz 2 stundām) ir bezmaksas.

[2.3.2] No atbildētājas rakstveida paskaidrojumiem secināms, ka līgumsoda piemērošana galvenokārt vērsta uz to, lai tirdzniecības centrs nodrošinātu brīvu autostāvvietas pieejamību saviem klientiem, tādējādi nodrošinot to ērtības, kā rezultātā secināms, ka līgumsodam konkrētajā gadījumā jābūt tam līdzeklim, kurš primāri vērstas uz tādu autostāvvietas izmantošanas noteikumu pārkāpēju sodīšanu, kuri rīkojas pretēji minētajam mērķim un rada negatīvas sekas tirdzniecības centra apmeklētājiem.

[2.3.3] Lietā nav strīda, ka konkrētajā gadījumā prasītāja autostāvvietu lietojusi atbilstoši tās mērķim, mašīnas novietošanas laikā veicot pirkumus tirdzniecības centrā, turklāt no visa viņai kā tirdzniecības centra klientam bezmaksas paredzētā stāvēšanas laikā izmantojot vien 18 minūtes.

[2.3.4] Ņemot vērā iepriekš minēto, atzīstams, ka līgumsods kā saistību pastiprinājuma veids nevar būt automātisks atbildētājas ienākumu gūšanas

veids, turklāt šajā situācijā piemērojot līgumsodu pastiprinātās saistības galvenajai jēgai un mērķim un sodot prasītāju kā tirdzniecības centra klienti, kaut arī tieši tirdzniecības centra klientu interesēs atbildētāja nodrošina brīvu un pircējiem pieejamu autostāvvietu pie tirdzniecības centra.

[2.3.5] Iepriekš izdarīto secinājumu par Autostāvvietas lietošanas noteikumu 6.punkta netaisnīgumu pastiprina Patērētāju tiesību aizsardzības centra 2018.gada 28.decembra lēmums Nr.21-pk, ar kuru Patērētāju tiesību aizsardzības centrs iebildis pret atbildētājas izstrādāto, patērētājiem piedāvāto un piemēroto līguma noteikumu netaisnīgo raksturu, kā arī Administratīvās rajona tiesas 2019.gada 3.aprīļa lēmums, ar kuru noraidīts atbildētājas lūgums par pagaidu aizsardzību, ar kuru Patērētāju tiesību aizsardzības centra 2018.gada 28.decembra lēmums Nr.21-pk tiktu apturēts daļā par tiesiskā pienākuma uzlikšanu pieteicējai nekavējoties izbeigt negodīgu komercpraksi.

[3] SIA "Cityparks Latvija" iesniegusi apelācijas sūdzību par Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesas 2019.gada 15.oktobra spriedumu, pārsūdzot to daļā, ar kuru atcelts un atmaksāts prasītājam piemērotais līgumsods 35 EUR apmērā.

Apelācijas sūdzībā norādīti šādi argumenti.

[3.1] Konkrētā civillietā izskatīta, pamatojoties uz Patērētāju tiesību aizsardzības likuma normām, bet nevis uz Civillikuma normām, kas satur līgumsoda tiesisko regulējumu.

[3.2] Tiesa nepamatoti nonākusi pie secinājuma, ka prasītājam bija tiesības lietot atbildētājas apsaimniekoto autostāvvietu, nenorādot tās izmantošanas laiku, ja prasītāja apmeklē tirdzniecības centru ne ilgāk kā uz 2 stundām.

[3.3] Spriedumā, pamatojoties uz prasītājas iesniegtajiem pirkuma čekiem, izdarīts kļūdainš secinājums, ka prasītāja lietojusi autostāvvietu atbilstoši tās mērķim vien 18 minūtes. Ar lietā iesniegtajiem čekiem nav identificējams ne apstāklis, ka tieši prasītāja apmeklējusi tirdzniecības centru, ne tas, cik ilgu laiku prasītāja atradusies tirdzniecības centrā. Proti, prasītāja varēja lietā iesniegt jebkurai citai personai izsniegtu čeku, kas konkrētajā laika posmā veikusi pirkumus tirdzniecības centrā.

[3.4] Pirmās instances tiesa nav ņēmusi vērā apstākli, ka līgumsods pilda ne tikai pastiprinātās saistības pārkāpuma novēršanas funkciju, bet arī sodīšanas un zaudējuma kompensēšanas funkciju.

[3.5] Spriedumā nepamatoti izdarītas atsaucis uz Patērētāju tiesību aizsardzības centra 2018.gada 28.decembra lēmumu Nr.21-pk, kā arī uz Administratīvās rajona tiesas 2019.gada 3.aprīļa lēmumu, proti, uz tādiem apstākļiem, kas nav nodibināti un pierādīti ar lietā iesniegtiem pierādījumiem.

Turklāt atbilstoši judikatūrā paustajām atziņām Patērētāju tiesību aizsardzības centra lēmums jautājumā par netaisnīgiem līguma noteikumiem un to spēkā esamību nevar aizstāt tiesu.

[4] Prasītāja /pers. D/ rakstveida paskaidrojumos par apelācijas sūdzību norāda, ka prasītāja konkrētajā gadījumā uzskatāma par patērētāju un piemērotais līgumsods 35 EUR apmērā, atzīstams par nesamērīgu.

[5] Pamatojoties uz likuma "Par valsts institūciju darbību ārkārtējās situācijas laikā saistībā ar Covid-19 izplatību" 4.panta otro daļu, ievērojot drošības pasākumus, Civillietu tiesas kolēģija vienbalsīgi atzina, ka lietā iespējams nodrošināt lietas dalībnieku procesuālo tiesību ievērošanu, izskatot lietu rakstveida procesā, par ko pusēm 2020.gada 9.aprīlī nosūtīts tiesas paziņojumu par lietas nozīmēšanu izskatīšanai rakstveida procesā 2020.gada 11.maijā, norādot tiesas sastāvu, izskaidrojot Civilprocesa likuma 18.-22.pantā un 74.panta otrās daļas 3.punktā noteiktās tiesības, kā arī norādot, ka līdz 2020.gada 27.aprīlim pusēm ir tiesības pieteikt lūgumus rakstveidā un iesniegt rakstveida paskaidrojumus.

[5.1] Tiesas noteiktajā termiņā lietā no pusēm nav saņemti ne lūgumi, ne papildu paskaidrojumi.

Motīvu daļa

[6] Izvērtējot prasības pieteikumā, paskaidrojumos par prasību, apelācijas sūdzībā un paskaidrojumos par apelācijas sūdzību norādītos apstākļus, kā arī lietā iesniegtos pierādījumus, Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka sprieduma pārsūdzētajā daļā prasība kā pamatota apmierināma.

[7] Saskaņā ar Civilprocesa likuma 426.panta pirmās daļas un 430.panta trešās daļas noteikumiem apelācijas instances tiesa izskata lietu pēc būtības sakarā ar apelācijas sūdzību tādā apjomā, kā lūgts šajā sūdzībā, nepārbaudot faktus, kas konstatēti pirmās instances tiesā, ja tie nav apstrīdēti apelācijas sūdzībā.

Pirmās instances tiesas spriedums ir pārsūdzēts daļā, ar kuru apmierināta prasība par piemērota līgumsoda atcelšanu un samaksātā līgumsoda piedziņu 35 EUR apmērā. Daļā, ar kuru noraidīta prasība par morālā kaitējuma atlīdzības piedziņu 35 EUR apmērā, pirmās instances tiesas spriedums nav pārsūdzēts un ir stājies likumīgā spēkā.

Pārsūdzot pirmās instances tiesas spriedumu daļā, atbildētāja ar apelācijas sūdzību nav apstrīdējusi šādus pirmās instances tiesas konstatētos faktus.

[7.1] 2018.gada 11.decembrī atbildētāja piemēroja prasītājam līgumsodu 35 EUR apmērā, pamatojoties uz Autostāvvietas lietošanas noteikumu 6.punkta noteikumiem, par to, ka, izmantojot atbildētājas uzurēto autostāvvietu Vienības gatvē 113, Rīgā, prasītāja pieļāva autostāvvietas lietošanas noteikumu pārkāpumu, proti, stāvvietā novietotajam prasītājas transportlīdzeklim nebija norādīts autostāvvietas lietošanas laika sākums.

[7.2] Prasītāja samaksājusi atbildētājai tās 2018.gada 11.decembrī piemēroto līgumsodu 35 EUR apmērā.

[7.3] Konkrētajās tiesiskajās attiecībās prasītāja Patērētāju tiesību aizsardzības likuma 1.panta izpratnē atzīstama par patērētāju, bet atbildētāja – par pakalpojuma sniedzēju.

[8] Pirmās instances tiesa, konstatējot, ka konkrētajās tiesiskajās attiecībās piemērojamas Patērētāju tiesību aizsardzības likuma normas, un izvērtējot Autostāvvietas lietošanas noteikumu 6.punktā noteiktā līgumsoda samērīgumu un taisnīgumu, nonākusi pie pamatota secinājuma, ka prasītājam piemērotais līgumsods atzīstams par nesamērīgu, bet noteikumu 6.punkts atzīstams par netaisnīgu līguma noteikumu, kā rezultātā tas nav piemērojams. Tiesa atbilstoši lietā iesniegtajiem pierādījumiem un pušu sniegtajiem paskaidrojumiem secinājusi, ka prasītāja, lai arī pārkāpusi Autostāvvietas lietošanas noteikumu 6.punktu, autostāvvietu izmantojusi atbilstoši tās mērķim – lai apmeklētu tirdzniecības centru –, kā arī izmantojusi pakalpojumu, nepārsniedzot Autostāvvietas lietošanas noteikumos noteikto bezmaksas izmantošanas laiku (2 stundas).

Atzīstot par pareizu un pilnībā pietiekamu pirmās instances tiesas spriedumā ietvertu pamatojumu, Civillietu tiesas kolēģija saskaņā ar Civilprocesa likuma 432.panta piektās daļas noteikumiem pievienojas pirmās instances tiesas sprieduma argumentācijai un atkārtoti to nenorāda.

[9] Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka apelācijas sūdzības argumenti nevar būt pamats pretēja sprieduma taisīšanai šādu apsvērumu dēļ.

[9.1] Pretēji apelācijas sūdzībā norādītajam, pirmās instances tiesa, izskatot lietu, pamatoti strīda izšķiršanā piemērojusi Patērētāju tiesību aizsardzības likuma normas.

Konkrētajās tiesiskajās attiecībās prasītāja Patērētāju tiesību aizsardzības likuma 1.panta izpratnē atzīstama par patērētāju, bet atbildētāja par pakalpojuma sniedzēju, tādējādi starp pusēm pastāvošais strīds vērtējams speciālā likuma, proti, Patērētāju tiesību aizsardzības likuma, ietvaros. Šī likuma 6.panta trešās daļas 4.punkta noteikumi nosaka, ka par netaisnīgiem līguma noteikumiem uzskatāmi noteikumi, kas uzliek patērētājam, kurš neizpilda vai nepienācīgi izpilda līgumsaistības, neproporcionāli lielu līgumsodu vai citu kompensāciju par līgumsaistību neizpildi vai nepienācīgu izpildi salīdzinājumā ar līgumsaistību neizpildīšanas vai nepienācīgas izpildīšanas radīto zaudējumu vai ņemot vērā citu apstākļus, savukārt šī panta vienpadsmitajā daļā noteikts, ka tiesa, izšķirot strīdu vai veicot citas no ražotāja, pārdevēja vai pakalpojuma sniedzēja un patērētāja noslēgtā līguma izrietošās procesuālās darbības, izvērtē līguma noteikumus un strīda atrisināšanai attiecībā uz patērētāju nepiemēro līgumā ietvertos netaisnīgos noteikumus.

[9.2] Pretēji apelācijas sūdzībā norādītajam pirmās instances tiesa nav izdarījusi secinājumu, ka prasītājam bija tiesības lietot atbildētājas

apsaimniekoto stāvvietu, nenorādot tā izmantošanas laiku, ja prasītāja apmeklē tirdzniecības centru ne ilgāk kā uz 2 stundām.

Proti, lietā nav strīda, kā to pamatoti norādījusi arī pirmās instances tiesa, ka prasītāja, novietojot savu transportlīdzekli atbildētājas autostāvvietā Vienības gatvē 113, Rīgā, un nenorādot autostāvvietas izmantošanas laiku, ir pārkāpusi Autostāvvietas lietošanas noteikumu 6.punkta prasības.

Konstatējot, ka starp pusēm pastāvošās tiesiskās attiecības regulē Patērētāju tiesību aizsardzības likums, pamatoti izvērtēts Autostāvvietas lietošanas noteikumu 6.punktā ietvertu noteikumu samērīgums atbilstoši Patērētāju tiesību aizsardzības likuma 6.panta trešās daļas 4.punkta noteikumiem. Tā rezultātā pirmās instances tiesa nonāca pie pamatota secinājuma, ka konkrētajā gadījumā attiecībā pret prasītāju piemērojams noteikums nav atzīstams par taisnīgu, kā rezultātā saskaņā ar šī panta vienpadsmitās daļas noteikumiem nav piemērojams. Proti, pirmās instances tiesa nav konstatējusi, ka konkrētajā gadījumā prasītāja nav pārkāpusi Autostāvvietas lietošanas noteikumu 6.punktu, bet gan atzinusi, ka šī punkta noteikumi atzīstami par netaisnīgiem un, salīdzinot ar prasītājas pieļauto noteikumu pārkāpumu, saskaņā ar to piemērojams noteikums par nesamērīgu.

[9.3] Par pamatotu atzīstams apelācijas sūdzībā norādītais, ka lietā iesniegtajos pirkuma čekos, ko prasītāja lietā iesniegusi, lai pierādītu, ka 2018.gada 11.decembrī laikā no plkst.11:40 līdz plkst.11:58 bija novietojusi savu automašīnu atbildētājas apsaimniekotajā autostāvvietā Vienības gatvē 113, Rīgā, un šajā laikā iepirkusies tirdzniecības centrā, nav identificēta prasītāja kā pircēja.

Vienlaicīgi Civillietu tiesas kolēģija ņem vērā apstākli, ka katrā tirdzniecības vietā pirkuma čeks tiek izsniegts konkrētam pircējam, kā arī to, ka prasītāja pievienojusi lietas materiāliem iepirkuma čekus no diviem dažādiem veikaliem un šajos čecos ietvertā informācija par pirkumu izdarīšanas laiku apstiprina prasības pieteikumā norādīto informāciju par laiku, kuru prasītāja pavadījusi tirdzniecības vietā, kas sakrīt ar laiku, kurā izrakstīts atbildētājas paziņojums par līgumsodu.

Atbildētājas pieņēmums, ka prasītāja pēc līgumsoda piemērošanas varēja paņemt jebkura cita tirdzniecības centra apmeklētāja pirkuma čeku, ir apšaubāms un mazticams. Atbildētāja paziņojumu par līgumsoda piemērošanu sastādījusi 2018.gada 11.decembrī, plkst.11:52, kas nozīmē, ka prasītājai, lai tirdzniecības vietā atrastu viņas rīcībā neesošu čeku, kas izsniegts laikā, kad sastādīts paziņojums par līgumsoda piemērošanu, būtu jāveic pircējam netipiskas darbības, proti, jālūdz šādu čeku izsniegšana veikala darbiniekiem vai jāmēģina tos atrast atkritumu urnās. Atbildētāja nav iesniegusi pierādījumus, ka prasītāja šādas darbības būtu veikusi.

Tādējādi atzīstams, ka prasītāja atbilstoši 93.panta pirmās daļas noteikumiem, lai arī ar netiešiem pierādījumiem, taču ir pierādījusi faktu, ka līgumsoda piemērošanas brīdī prasītāja savu transportlīdzekli bija novietojusi atbildētājas apsaimniekotajā stāvvietā, lai apmeklētu tirdzniecības centru. Turklāt atzīstams, ka prasītāja pierādījusi arī aptuveno automašīnas stāvēšanas laiku, kas ir mazāks par Autostāvvietas lietošanas noteikumos noteikto 2 stundu bezmaksas izmantošanas termiņu.

Nemot vērā iepriekš minēto, kā arī apstākli, ka atbildētāja atbilstoši Civilprocesa likuma 93.panta pirmās daļas noteikumiem lietā nav iesniegusi pierādījumus, kas pierāda faktus, ar kuriem tā pamato savus iebildumus, proti, nav pierādīts, ka prasītāja autostāvvietu būtu lietojusi pretēji Autostāvvietu lietošanas noteikumu mērķim un ilgāk par noteikumos noteikto autostāvvietas bezmaksas izmantošanas laiku, par nepamatotu atzīstams, ka lietā nav pierādīts, ka prasītāja lietojusi autostāvvietu atbilstoši tās mērķim un ka to lietojusi ne ilgāk par 2 stundām.

[9.4] Pirmās instances tiesas sprieduma motīvu daļā ietvertie argumenti pretēji apelācijas sūdzībā norādītajam apliecina, ka, vērtējot piemērotā līgumsoda taisnīgumu, vērtēta ne tikai līgumsoda funkcija novērst pastiprinātās saistības pārkāpumu, bet arī tā sodīšanas funkcija.

Vienlaikus norādāms, ka apelācijas sūdzība nesatur argumentus, kas ļautu izdarīt secinājumu, ka, papildus izvērtējot līgumsoda sodīšanas un zaudējuma novēršanas funkciju, secinājumi, kas izdarīti par līguma noteikumu taisnīgumu un līgumsoda samērojamību ar prasītājas pieļauto pārkāpumu, būtu pretēji pirmās instances tiesas izdarītajiem.

[9.5] Apstākļos, ka pirmās instances tiesa, vispusīgi izvērtējot konkrētās lietas faktiskos apstākļus, kā arī izvērtējot Autostāvvietas lietošanas noteikumu 6.punktā noteiktā un piemērotā līgumsoda taisnīgumu konkrētajos lietas faktiskajos apstākļos, nonāca pie pamatota secinājuma, ka prasītājai piemērojams noteikums atzīstams par netaisnīgu no patērētāju tiesību viedokļa, Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka par pamatu pretēja sprieduma taisīšanai lietā nevar būt apelācijas sūdzībā norādītais, ka pirmās instances tiesa spriedumā nepamatoti atsaukusies uz Patērētāju tiesību aizsardzības centra 2018.gada 28.decembra lēmumu Nr.21-pk un Administratīvās rajona tiesas 2019.gada 3.aprīļa lēmumu.

[10] Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka pirmās instances tiesa vispusīgi un objektīvi pārbaudījusi lietā iesniegtos pierādījumus un, apmierinot prasību, pamatoti izdarījusi secinājumu, ka Autostāvvietas lietošanas noteikumu 6.punkta noteikumi atzīstami par netaisnīgiem no patērētāju tiesību viedokļa, kā rezultātā uz šo noteikumu pamata konkrētajā gadījumā līgumsodu piemērot nebija pamata, kā rezultātā tas atcelams un no atbildētājas par labu prasītājai piedzenams samaksātais līgumsods.

[11] Apmierinot prasību daļā par līgumsoda atcelšanu un atmaksu, tiesas izdevumi no atbildētājas piedzenami šādā kārtībā un apmērā.

[11.1] Civilprocesa likuma 41.panta pirmajā daļā noteikts, ka pusei, kuras labā taisīts spriedums, tiesa piespriež no otras puses visus tās samaksātos tiesas izdevumus. Ja prasība apmierināta daļēji, šajā pantā norādītās summas piespriež prasītājam proporcionāli tiesas apmierināto prasījumu apmēram, bet atbildētājam – proporcionāli tai prasījumu daļai, kurā prasība noraidīta.

Prasītāja saskaņā ar Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesas tiesneses 2019.gada 12.februāra lēmumu par prasības par līgumsoda 35 EUR apmērā atcelšanu un atmaksu un morālā kaitējuma kompensācijas 35 EUR apmērā piedziņu veikusi valsts nodevas samaksu 20 EUR apmērā, kā arī veikusi samaksu par ar lietas izskatīšanu saistītajiem izdevumiem 3,20 EUR apmērā. Ar pirmās instances tiesas spriedumu prasība daļā par morālā kaitējuma kompensācijas piedziņu 35 EUR apmērā noraidīta un šajā daļā spriedums stājies likumīgā spēkā, bet daļā par līgumsoda 35 EUR apmērā atcelšanu un atmaksu prasība apmierināta.

Šādos apstākļos Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka saskaņā ar Civilprocesa likuma 41.panta pirmās daļas noteikumiem ar apelācijas instances tiesas spriedumu no atbildētājas prasītājas labā piedzenami tās samaksātie tiesas izdevumi proporcionāli tiesas apmierinātajam prasījumu apjomam, proti, 11,60 EUR apmērā ((20 EUR + 3,20 EUR) x 50%).

[11.2] Civilprocesa likuma 42.panta pirmajā daļā noteikts, ka tiesas izdevumi, ja prasītājs no to samaksāšanas bijis atbrīvots, piespriežami no atbildētāja valsts ienākumos proporcionāli apmierinātajai prasījuma daļai.

Nemot vērā, ka ar pirmās instances tiesas tiesneša lēmumu prasītāja atbrīvota no pienākuma veikt valsts nodevas samaksu par prasības pieteikuma iesniegšanu 50 EUR apmērā, savukārt prasības pieteikumā iekļautie prasījumi apmierināti 50% apmērā, no atbildētājas valsts labā piedzenami tiesas izdevumi, proti, valsts nodeva par prasības pieteikuma iesniegšanu, 25 EUR (50 EUR x 50%) apmērā.

[12] Civillietu tiesas kolēģija saskaņā ar Civilprocesa likuma 195.panta noteikumiem atzīst, ka prasītājai nosakāmas tiesības par laiku no spriedumā noteiktās labprātīgās izpildes termiņa beigām līdz sprieduma izpildei (izsoles noslēguma dienai) saņemt no atbildētājas likumiskos 6% gadā no piesprieztās, bet nepiedzītās summas (35 EUR), ievērojot Civillikuma 1763.panta nosacījumus, ka procentu pieaugums apstājas, kad vēl nesamaksāto procentu apmērs sasniedzis kapitāla lielumu.

[13] Pamatojoties uz likuma "Par valsts apdraudējuma un tā seku novēršanas un pārvarēšanas pasākumiem sakarā ar Covid-19 izplatību" 16.panta trešo daļu, sprieduma labprātīgās izpildes termiņš nosakāms 20 dienas no sprieduma spēkā stāšanās.

Rezolutīvā daļa

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 194., 432.pantu, 454.panta pirmo un otro daļu, likuma "Par valsts apdraudējuma un tā seku novēršanas un pārvarēšanas pasākumiem sakarā ar Covid-19 izplatību" 16.panta trešo daļu Civillietu tiesas kolēģija

nosprieda

/pers. D/ prasību pret SIA "Cityparks Latvija" par līgumsoda atcelšanu un atmaksu apmierināt.

Atcelt /pers. D/ 2018.gada 11.decembrī SIA "Cityparks Latvija" piemēroto līgumsodu 35 EUR apmērā (Nr.917982).

Piedzīt no SIA "Cityparks Latvija", reģistrācijas Nr.40103735168, par labu /pers. D/, personas kods /personas kods/, tās samaksāto līgumsodu 35 EUR (trīsdesmit pieci *euro*) apmērā, kā arī tiesas izdevumus 11,60 EUR (vienpadsmit *euro* un 60 centi), kopā 46,60 EUR (četrdesmit seši *euro* un 60 centi) apmērā. Samaksa veicama prasītājas prasībā norādītajā kontā Nr./konta numurs/ AS Swedbank.

Noteikt prasītājas /pers. D/, personas kods /personas kods/, tiesības saņemt no SIA "Cityparks Latvija", reģistrācijas Nr.40103735168, likumiskos 6% (seši procenti) gadā no piedzītās un neatmaksātās summas 35 EUR (trīsdesmit pieci *euro*) par laiku no šī sprieduma labprātīgas izpildes termiņa beigām līdz sprieduma izpildei (izsoles noslēguma dienai).

Piedzīt no SIA "Cityparks Latvija", reģistrācijas Nr.40103735168, valsts ienākumos valsts nodevu 25 EUR (divdesmit pieci *euro*) nosakot, ka dokuments, kas apliecina šī maksājuma veikšanu, jāiesniedz Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijas kancelejā termiņā, kas noteikts sprieduma labprātīgai izpildei.

Noteikt SIA "Cityparks Latvija", reģistrācijas Nr.40103735168, 20 (divdesmit) dienu termiņu no sprieduma spēkā stāšanās dienas sprieduma labprātīgai izpildei.

Spriedumu var pārsūdzēt kasācijas kārtībā Senāta Civillietu departamentā 30 (trīsdesmit) dienu laikā no sprieduma pasludināšanas dienas, kasācijas sūdzību iesniedzot Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijā.

Spriedums sastādīts un pieejams Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijas kancelejā 2020.gada 12.maijā.

Tiesas sēdes priekšsēdētāja tiesnese

(paraksts)

M.Šķendere

Tiesnese

(paraksts)

I.Strelča

Tiesnesis

(paraksts)

M.Sviķis